LI

fero qđ his tēporib⁹ litteræ mihi uestræ redditæ sint: qb⁹ iam alijs fidem dederam. Hāc uero inuiolatā ut præstem: & ipse cogor: & uos idētidē uelle non dubito. Qđ si tēpestiue uestræ ad me litteræ aduolassent: essem profecto desiderio uestro incredibili meā cum uoluptate obsecutus. Ornassemq́ꝫ uestram istā splendidissimā iuuentutē pro uirili pte non modo eloquendi: sed etiā uiuendi laudatissimis artibus. Quoniā igitur honestatem causæ intelligitis ignoscite mihi: si minus hac in re expectationi uestræ respōderim. Valete ex Sena idibus septēbrib⁹. M.cccc.xxxviij.

Franciscus Philelfus Senatui & populo bononiensi sal.

Ingratus certe sim: si tota uobis & litteris & nūcijs inuitatus: ut pulcherrimis & amplissimis propositis præmijs apud uos annuū oratoriæ: ac philosophiæ tradēdæ mun⁹: q̄ apud alios hac tēpestate obire malim: ingratus sim inq̄ ac summope accusandus: si min⁹ uobis in amore respondero: Animaduerto em̄ non sine incredibili quadam beniuolētia aduentū uos meū tam mirifice cupere. Nō em̄ is sum: cuius in urbem uestrā aduentu accessio ulla nobilissimo laudatissimaꝝ omniū artiū disciplinarumq́ꝫ gymnasio isti uestro fieri queat: Sed quantum intelligere coiectura possum: meā ergo uos uestraq́ꝫ rep. pietate: uel ex eo usq́ꝫ tēpore uobiscū repetitis: quo iam anno undecimo & ampli⁹ primū Bononiæ docui. Ac profecto nihil in hanc diē mihi bononia gratius: nihil iucūdius uisum ē. Nec me reces hæc inuasit opinio: Idētidē em̄ iudicarā semper. Sed reip. isti⁹ uestræ uehemētiores pcellæ: turbulētissimiq́ꝫ fluct⁹ (qui p id tēporis cōtinuo sūt secuti) inuitum me istinc renitenteq́ꝫ eiecerunt. Verent̄ musæ naufragiūt quietē amāt: oderūt tēpestate ac fragore oem. Quaobrē cū pacatā uos rep. tranquillaq́ꝫ ciuitate uti intelligo: & uestræ gratulor: & meæ lætor fœlicitati. Habeoq́ꝫ immortali deo sempiternas gratiasq́ꝫ meis de uobis optatis fortuna tandem respondérit. Quæ res facile me induxit: ut uestro desiderio satisfaciā. Propediem igitur ad uos ueniam ea animi sententia: ut futur⁹ tam diu apud uos sim: quoad